

KŘIŽOVATKA

květen 2013

7. ročník / 5. číslo

„Amen, amen, pravím vám: Kdo věří ve mne, i on bude činit skutky, které já činím, a ještě větší, neboť já jdu k Otci.“ (J 14,12)

„Vyřídíš jim všechna tato slova, ale oni tě neposlechnou, budeš k nim volat, a neodpovědí ti. Řekneš jim: Toto je pronárod, který neposlouchá Hospodina, svého Boha, a nedá se napomenout. Ztratila se věrnost, je odťata od jejich úst.“ Hospodinova slova k proroku Jeremiášovi, jimiž končí dnešní první čtení, jsou reakcí na konkrétní situaci v dějinách Izraele. Lid se odvrátil od svého Boha, propadl modloslužbě, jeho jednání už nebylo odpovědí na Boží volání. Poslušnost nahradila svévole, vnitřní zrak vyvoleného národa se neobrací k Hospodinu, místo toho dochází k prázdnému kultickému jednání. Izraelci sice obětují svému Bohu, ale jejich srdce se uzavírají Jeho vůli. Volání proroků po změně a obrácení, není vyslyšeno, lidé jsou hluchí. Proto si Hospodin vyvolí Jeremiáše jako posla špatných zpráv, jenž má vyhlásit soud nad těmi, kteří soustavně porušují smlouvu. Kdybychom opomenuli kontext dnešního čtení, mohla by na nás Hospodinova slova působit jako projev skepse nebo dokonce nedůvěry. Možná by nám přišlo podivné a třeba i trochu kruté a nespravedlivé, že Bůh posílá proroka, když předem ví, že nebude vyslyšen. Vystavuje ho odmítání, pronásledování a útrapám, a to všechno bez naděje na to, že jeho utrpení bude dojde naplnění v obrácení alespoň části lidu. Jenže ono je to celé trochu složitější. Kniha proroka Jeremiáše vznikala pravděpodobně v době babylónského zajetí. Sám prorok pak byl svědkem dobytí Jeruzaléma a odvedení všech významných rodin do tohoto zajetí. A Hospodin si jej vybral jako proroka, svědka a „vykladače“ těchto událostí. Poslal ho ne proto, aby ho zbytečně trápil, ale proto, aby dal Izraeli šanci správně porozumět tragédii, která jej postihla. Bůh se od svého lidu neodvrátil (jako nikdy předtím a nikdy potom), jen už nebylo jiné cesty, jak mu otevřít zaslepené oči a hluché uši. A tak přichází Jeremiáš a říká: „náš Bůh mě poslal, protože jste sešli z cesty, porušili jste smlouvu, kterou s vašimi otci uzavřel, a ať si nalháváte cokoli, jste od něho tak vzdáleni, že už nevnímáte, když vás volá k návratu. Jeruzalém bude dobyt a chrám zbořen, protože si myslíte, že to se nikdy nemůže stát, a nevnímáte, že Boží zaslíbení nefungují mechanicky bez ohledu na zatvrzelost vašich srdcí. To všechno se děje, protože jste se od Boha vzdálili ve své pýše. Přesto to však

můžete vzít jako příležitost pochopit, co ztrácíte, když zapomínáte, čím je pro vás Hospodin, váš Bůh.“ Krize, v níž se Židé ocitli v těchto časech, byla obrovská, ale díky tomu, že Hospodin nemlčel, nestáhl se, nenechal je „vykoupat se“ v důsledcích jejich pyšného a hloupého jednání samotné, se proměnila v šanci. Šanci nalézt cestu zpět, obrátit svá srdce zpět k Hospodinu a opět se vydat na cestu pokoje a požehnání. Do jiné, a přesto vnitřně velice podobné situace jako před ním prorok Jeremiáš, přichází Ježíš. Židé mají velmi složitý kult, hierarchii, v níž jsou znalci zákona i zbožní asketové. K Hospodinu se více méně horlivě hlásí, obětují mu, modlí se k němu, ale něco tomu chybí. Někde se ztratilo osobní nasazení, otevřenost srdce nahradily složité předpisy pro kultické i každodenní jednání. Živý vztah se vytrácí a na jeho místo jsou dosazeny strnulé a velmi složité soustavy pravidel. To, čemu říkáme zákonictví. V takovém světle nás nepřekvapí, co jsme slyšeli v dnešním evangeliu.

Ježíš uzdravuje něměho člověka. Někomu, kdo byl dosud odkázán do izolace, radikálně mění život, když mu umožní vyjádřit své bolesti, svá přání i své radosti. Dává mu ten největší dar. Zástupy na to nereagují radostí a úžasem nad mocí toho, který něco takového dokáže. Místo toho se diví. To by samo o sobě nejspíš nijak problematické nebylo. Ostatně údiv je především reakcí na něco neobvyklého, a uzdravení něměho je neobvyklé. Někteří se však rozhodnou vyřešit rozpaky z celé situace po svém. Nařknou Ježíše, že demony vyhání ve jménu Belzebula knížete démonů. V podstatě tak dávají najevo, jak moc jsou uzavření a zakopaní ve svém světě. Ve světě, kam žádný podivín, který bez jakéhokoli pověření koná tak mocné a nepravděpodobné činy, nepatří a patřit nemůže. Je snazší šokující věc označit za podezřelou nebo rovnou zlou a škodlivou, než se nad ní skutečně zamyslet. Svět vlastních představ totiž může fungovat jako bezpečné útočiště jen dokud něco nenaruší jeho pevné vazby a stereotypy. A stejně jako v dobách Jeremiášových vynakládali Izraelité své síly spíše na to, aby udrželi pohromadě svět, který si sami vytvořili a pronásledovali proroka, protože neúnavně opakoval věci, které se jim nehodily, nechťeli ani Ježíšovy současníci přijmout Boží činy, které se vymykaly jejich představě o Bohu. Jak těžké muselo pro Ježíše být, když po něm svědci

zázraku chtěli znamení z nebe. „Copak vám nestačí, že němý mluví? Co víc chcete?“ Vykřikli bychom nejspíš my. Jenže jak se pak zachováme, když se stane něco, čemu nerozumíme a co je v rozporu s našimi představami a naší dosavadní zkušeností? Co v nás vyvolá, dozvíme-li se o někom, kdo se zázračně uzdravil? Uvěřili bychom člověku, který by nám tvrdil, že k němu přímo mluví Bůh? Sotva. Být opatrný tváří v tvář nepravděpodobnému a těžko pochopitelnému, je přirozená lidská vlastnost. A ve zdravé míře prospěšná, nesmí se však stát absolutním měřítkem, a to zejména když jde o Boha a Boží činy. Často se také říká, že doba zázraků už je pryč, že dnes k nám Bůh promlouvá jinak. Možná je to pravda, ale přesto to neznamená, že už nikdy žádný zázrak neučiní. Zázrakem je i změna smýšlení. Náhlý prožitek porozumění. Uzdravení srdce. Opuštění. Všechny ty na první pohled jasné a obyčejné věci, které když však vezmeme vážně, rázem se posunou z oblasti úkonů a slov ke skutečně těžkým a mnohdy bolestným bojům zejména se sebou samým. „Každé království vnitřně rozdělené pustne a dům za domem padá... Jestliže já vyháním demony ve jménu Belzebula, ve jménu koho je vyhánějí vaši žáci? Jestliže však vyháním demony prstem Božím, pak už vás zastihlo Boží království.“ Nebo jinak: „Copak může špatný strom nést dobré ovoce? Opravdu chcete hledat jen taková vysvětlení, která vám umožní setrvat ve světě svých představ? Dobře si to rozmyslete, protože vám jde o hodně.“ Vlastně jim šlo o všechno. Jestliže totiž Ježíš činil divy mocí Boží, znamená to, že Boží království je tu. Je třeba se rozhodnout, učinit jednoznačný krok a přidat se na Jeho stranu. Opustit všechna myšlenková provizoria a zcela se odhalit a dát k dispozici. Protože, jak sám Ježíš jasně a otevřeně říká: „kdo není se mnou, je proti mně; a kdo se mnou neshromažďuje, rozptyluje.“

Milé sestry, milý bratři, to, co platilo pro lid staré smlouvy, platilo i pro Ježíšovy současníky. A to stejné platí také pro nás. Jsme na cestě dějinami, které jsou historií vztahu, v němž ničím neomezený, nekonečně milosrdný a trpělivý Bůh stále znova nabízí své srdce těm, kteří ho neumějí přijmout. Život každého z nás je pak tímtež na osobní rovině. Je těžké uvěřit, že už nás nemusí trápit křivdy, které se nám dějí. Že nemusíme padat pod tíhou

zklamaných očekávání. Že nic nemusí být nemožné, protože to, co nás deptá, si do života dobrovolně přinášíme sami. Bůh nás zve na fascinující cestu, kde žádný pád není definitivní, a žádné omezení konečné. Stačí, když se přestaneme bát vydat se mu cele do rukou, když se před ním přestaneme schovávat. Když opustíme srozumitelný a perfektně logický svět vlastních představ, který navzdory tomu, jak se nám to většinou jeví, nechrání, nýbrž omezuje. Může nám to připadat těžké, ale jen do okamžiku, než si uvědomíme, co pro nás udělal On. Jak nezměrná je vynalézavost, s níž vždy prorazí sebevětší barikádu lidské zatvrzelosti. Dnes jsme mohli slyšet dva z mnoha příkladů, které máme k dispozici. Vrcholným důkazem nepředstavitelné velikosti Boží lásky, je sám Ježíš Kristus. „Neboť tak Bůh miloval svět, že dal svého jednorozrozeného Syna, aby žádný, kdo v něho věří, nezahynul, ale měl život věčný.“ Bůh obětoval sám sebe, aby nám dal šanci. Nic většího už možné není. Kdy to konečně pochopíme? Kdy to konečně dokážeme přijmout? Nacházíme se zhruba uprostřed letošní postní doby. Času, který nám dává obzvlášť silnou příležitost zamýšlet se nad vlastním životem a hledat způsob, jak jej víc otevřít Bohu. Prosme tedy toho, který nikdy neodmítá upřímnou lítost a raduje se nad každým, kdo se obrátí, aby nám dal odvahu opouštět srozumitelné světy vlastních představ. Modleme se, ať se nikdy nestaneme hluchými a slepými k Boží vůli v našem životě. Přejme si, ať naše důvěra a otevřenost roste a je pro svět srozumitelným znamením, že vstupovat s Bohem do živého vztahu osvobozuje a posiluje bez ohledu na protivenství života.

Petra Baslová

Kalendář farní obce

Pravidelné bohoslužby

Neděle 10⁰⁰ – eucharistická slavnost u sv. Máří Magdalény

Neděle 11⁰⁰ – eucharistická slavnost v angličtině u sv. Klimenta

Neděle 17⁰⁰ – eucharistická slavnost s nešporami u sv. Kříže

Úterý 18⁰⁰ – eucharistická slavnost s nešporami u sv. Kříže

Čtvrtek 18⁰⁰ – eucharistická slavnost u sv. Rodiny

Čtvrtek 17³⁰ – eucharistická slavnost s kázáním studentů teologie u sv. Kříže

Pátek 17⁰⁰ – eucharistická slavnost u sv. Vavřince

Událo se

30. dubna proběhlo zasedání farní rady v Communiu.

Kalendárium

Každé pondělí v 18,00 – setkání nad Biblií v Communiu.

5.5. (neděle) od 11,00 v katedrálním chrámu sv. Vavřince se bude konat společná bohoslužba s farní obcí anglicky mluvících od sv. Klimenta (anglikáni), **ten den NEBUDE bohoslužba v rotundě Nalezení sv. Kříže!!!**

7.5. (úterý) od 19,00 – Filmový klub v Communiu, film: Glocken aus der Tiefe - Glaube und Aberglaube in Rußland (Herzogův dokument o víře a pověrách v Rusku roku 1995).

14.5. (úterý) od 19,00 – Biblická hodina v Communiu.

15.5. (středa) od 17,00 – Tvůrčí psaní v Communiu.

21.5. (úterý) od 19,00 – Starokatolická specifika v Communiu.

28.5. (úterý) od 18,00 – Bohoslužba s ekumenickým hostem, který poslouží Božím slovem. Pozvání přijala doc. Ivana Noble, Ph.D., duchovní CČSH.

Narozeniny v květnu slaví:

Zbyněk Pačes, Jan Jandourek, Jáchym Jandourek, Ivana Poláková, Vojtěch Kněžů, Šárka Boldišová, Hana Doubková, Pavel Hynek.

Přejeme hojnost Božího požehnání.

3.5. – Svátek Nalezení svatého Kříže

Zj 5, 6-12

Ž 118

1K 1, 18-25

L 24, 35-48

*Bože, náš Otče,
vykoupil jsi nás skrze svého Syna
a ujal se nás jako svých milovaných dětí.
Pohleď na všechny, kdo věří v Krista,
a dej, ať ve spojení s Tebou najdou pravou svobodu
skrze něho, našeho Pána, Ježíše Krista,
který v jednotě Ducha svatého
s Tebou žije a působí navěky.*

5.5. – 6. neděle velikonoční

Sk 16, 9-15

Ž 67

Zj 21, 10;22, 1-5

J 14, 23-29

*Bože všeho života,
celým srdcem se radujeme ze vzkříšení Tvého Syna.
Dej, ať velikonoční tajemství,
které v těchto padesáti dnech slavíme,
ovlivní a změní celý náš život.
O to Tě prosíme skrze Ježíše Krista,
Tvého Syna a našeho bratra,
který s Tebou a s Duchem svatým
žije a působí na věky věků.*

9.5. – Slavnost Nanebevstoupení Páně

Sk 1, 1-11

Ž 47

Ef 1, 15-23

L 24, 44-53

*Věčný Bože,
v nanebevstoupení svého Syna
jsi povýšil každého člověka a prokázal jeho hodnotu.
Daruj nám pevnou důvěru,
že i my jsme povoláni ke slávě,
do které nás předešel Kristus,
který v jednotě Ducha svatého
s Tebou žije a působí na věky věků.*

12.5. – 7. neděle velikonoční

Sk 16, 16-34

Ž 97

Zj 22, 12-14.16-17.20-21

J 17, 20-26

*Bože, náš Otče,
oslavením svého Syna jsi zrušil hranice mezi životem a smrtí,
mezi nebem a zemí, mezi časem a věčností.
Dej, ať s ním i my překonáme všechny hranice a překážky
a žijeme z jeho Ducha.
Prosíme Tě o to skrze něho, Ježíše Krista,
který v jednotě Ducha svatého
s Tebou žije a působí na věky věků.*

19.5. – Slavnost Soslání Ducha svatého

Sk 2, 1-21

Ž 104

Ř 8, 14-17

J 14, 8-17

*Bože a Otče našeho Pána Ježíše Krista,
povoláváš svůj lid ze všech národů
a sjednocuješ ho v Duchu svatém.
Dej, ať Tvá církev zůstane věrná Tvému poslání,
aby byla kvasem lidstva,
které chceš v Kristu obnovit a přetvořit v jednu rodinu.
Prosíme Tě o to skrze něho, Ježíše Krista,
který v jednotě s Duchem svatým
s Tebou žije a působí na věky.*

26.5. – Slavnost Nejsvětější Trojice

Př 8, 1-4.22-31

Ž 8

Ř 5, 1-5

J 16, 12-15

*Bože, stvořiteli nebe a země,
Ty jsi Pánem vesmíru.
V Ježíši Kristu jsi s námi sdílel náš život i naši smrt.
a tvůj Duch v nás žije a udržuje nás při životě.
Dej, ať Tvá láska, Tvé přátelství a Tvé smilování
získají prostor v našem životě.
Ať přijde Tvé království.
Prosíme Tě o to skrze Ježíše Krista,
Tvého Syna, našeho Pána,
který v jednotě Ducha svatého
s Tebou žije a působí na věky věků.*

30.5. – Slavnost Den díků za eucharistií

Gn 14, 18-20

Ž 110

1K 11, 23-26

L 9, 11b-17

*Bože, dárce života,
shromažďujeme se, abychom slavili hostinu Tvého Syna
s vděčností za jeho lásku a blízkost,
kterou smíme prožívat ve svátosti jeho těla a krve.
Naplň nás svým Duchem
a daruj nám naději, že uvidíme svého Spasitele oslaveného
na hostině ve tvém věčném království,
tak jako ho naše víra poznává již nyní v darech chleba a vína.
Neboť On s tebou žije a život tvoří nyní i na věky věků.*

Farní vyúčtování za měsíc duben 2013

Příjmy:

sbírky: 1.203,-
příspěvky: 2.280,-
dary: 2.000,-

CELKEM: 5.483,-

Výdaje:

telefon: 1.297,-

CELKEM: 1.297,-

ROZDÍL: 4.186,-

Stav účtu k 1.5.2013: 911.540,-

Stav pokladny: 32.679,-

CELKEM: 944.219,-

Křížovatka – měsíčník. Vydává Farní obec starokatolické církve v Praze.

Vydáno : 1.5.2013. Neprodejné.

Kontakt: Na Bateriích 27, 162 00 Praha 6; email: stkat@starokatolici.cz; <http://praha.starokatolici.cz>

© 2013